

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

วัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมก็เพื่อสนับสนุน และจูงใจให้โรงงานอุตสาหกรรมมาตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกัน เพื่อความสะดวกต่อการควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม และช่วยให้โรงงานอุตสาหกรรมได้ใช้ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังช่วยประหยัดงบประมาณของรัฐบาลในการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก และช่วยให้การพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศเป็นไปอย่างมีระเบียบและระบบยิ่งขึ้น

ดังนั้นการศึกษานี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ด้วยขบวนการถดถอยหลายตัวแปร พบว่ามีปัจจัย 3 ตัวแปรที่มีความสำคัญ ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค การลงทุนจากต่างประเทศ การลงทุนของภาครัฐบาล ซึ่งก็หมายความว่า เมื่อปัจจัยทางเศรษฐกิจเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลกระทบต่อ การเพิ่มขึ้นของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม และจากการวิเคราะห์ ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า ปัจจัยสำคัญลำดับแรกที่มีอิทธิพลดึงดูดการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมคือ สิทธิประโยชน์พิเศษที่ได้รับอันเนื่องมาจากเข้าไปลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม ปัจจัยรองลงมา ได้แก่ ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้ง และเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีให้ อย่างไรก็ตาม แม้ว่านิคมอุตสาหกรรมของไทยในปัจจุบันจะมีปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นเป็นตัวดึงดูดให้มีการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมได้ในระดับหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาพบว่าที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมยังคงมีเหลืออยู่ ฉะนั้นแล้ว เพื่อให้ นิคมอุตสาหกรรมสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม คือ พยายามจูงใจให้โรงงานอุตสาหกรรมมาตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกัน ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐ และภาคเอกชนน่าจะร่วมมือกันเร่งสร้างประสิทธิภาพของปัจจัยที่คิดว่าสามารถดึงดูดนักลงทุนให้เข้าทำการผลิตในนิคมอุตสาหกรรม รวมทั้งพยายามคลี่คลายปัญหาที่ผู้ประกอบการประสบอยู่ในปัจจุบันอย่างรีบเร่ง ซึ่งทำให้คาดได้ว่าแนวโน้มนิคมอุตสาหกรรมจะยิ่งเป็นที่สนใจและต้องการของนักลงทุนต่อไป

จากการศึกษาข้างต้น ทำให้เราพอสรุปแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาการ
นิคมอุตสาหกรรม ได้ดังนี้

1. รัฐบาล รัฐบาลนั้นเป็นหลักสำคัญที่จะสนับสนุนให้การพัฒนา นิคมอุตสาหกรรม
สำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ และสอดคล้องกับนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาลในการ
พัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ มาตรการที่รัฐบาลควรกำหนดขึ้น มีดังนี้

- กฎหมาย หน่วยงานที่ดำเนินการจัดตั้งและบริหารนิคมอุตสาหกรรมนั้น
จำเป็นต้องอาศัยอำนาจบางประการ เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ ซึ่งต้องมีกฎหมายให้
อำนาจไว้ด้วย อำนาจตามกฎหมายที่จำเป็นต้องมี คือ

- (1) อำนาจในการเวนคืนที่ดินสำหรับจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม
- (2) อำนาจที่จะดำเนินการบริหารนิคมอุตสาหกรรม ในขอบเขตที่เป็น
อิสระ และมีการตัดสินใจได้ตามความเหมาะสม
- (3) อำนาจที่จะให้ความสะดวกแก่ผู้ลงทุนในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะ
ในด้านการขออนุญาตลงทุน

- การกำหนดนโยบายเพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุน นโยบายในด้าน
การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมจะต้องชัดเจน มีการให้สิทธิพิเศษแก่นักลงทุนที่เข้ามาลงทุนใน
นิคมอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม รัฐบาลควรมีความมั่นคงด้วย เพื่อไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลง
รัฐบาลบ่อย ๆ อันมีผลทำให้นโยบายรัฐบาลต้องเปลี่ยนแปลงไป

- ความสนับสนุนด้านเงินทุนและกำลังคน ไม่ว่าผู้ดำเนินการนิคมอุตสาหกรรม
จะเป็นหน่วยงานของรัฐบาล หรือเอกชนก็ตาม รัฐบาลก็ยังคงต้องให้ความสนับสนุนใน
ด้านต่าง ๆ เท่าที่ทำได้ เพื่อให้การพัฒนา นิคมอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างกว้างขวางและ
รวดเร็ว

- การขยายตัวทางด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค นิคมอุตสาหกรรม
มีจุดเด่นอยู่ที่การคมนาคม และสาธารณูปโภคที่สะดวก ซึ่งได้เตรียมไว้พร้อมเพื่อให้เหมาะสม
กับการลงทุน

2. ผู้ดำเนินการนิคมอุตสาหกรรม ผู้ดำเนินการนิคมอุตสาหกรรมมีความสำคัญ
ต่อการคงอยู่ และความก้าวหน้าของนิคมอุตสาหกรรมเป็นอันมาก เพราะนอกจากจะเป็น
ผู้ริเริ่มกำหนดโครงการ และดำเนินการนิคมอุตสาหกรรมแล้ว ยังเป็นผู้รับนโยบายจาก
รัฐบาล มาตรการที่ผู้ดำเนินการนิคมอุตสาหกรรมควรกำหนดขึ้น ได้แก่

- การกำหนดโครงการ นิคมอุตสาหกรรมที่จะเป็นไปได้อัตโนมัติ จะต้องมี การสำรวจ และกำหนดนโยบายในด้านต่าง ๆ อย่างถี่ถ้วนและสมบูรณ์
- การให้บริการแก่ผู้ลงทุน บริการเหล่านี้ ได้แก่ การขอใบอนุญาตจากราชการในด้านต่าง ๆ การให้คำแนะนำปรึกษาในด้านการลงทุน การผลิต และการตลาด การรักษาความปลอดภัย การจัดหาคนงาน เป็นต้น
- การบริหารงานนิคมอุตสาหกรรม ผู้บริหารงานนิคมอุตสาหกรรมควรต้องจัดการบริหารในด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพในขอบเขตอำนาจที่ได้รับ และมีการวางแผนในด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพในขอบเขตอำนาจที่ได้รับ และมีการวางแผนในด้านต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้า

5.2 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมต้องการ ให้มีการปรับปรุงใน ด้านต่าง ๆ ดังนี้ การเพิ่มประสิทธิภาพในเรื่องระบบการกำจัดของเสียต่าง ๆ ควรให้มีการดูแลสาธารณูปโภคอย่างจริงจัง ขันตอนระเบียบทางภาษีศุลกากรยังมีความยุ่งยาก ควรให้มีการกระจายจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมไปในส่วนภูมิภาคมากยิ่งขึ้น ควรจัดให้มีที่พัก ของคนงานขึ้นในบริเวณใกล้เคียงกับนิคมอุตสาหกรรม ปัญหาแหล่งเสื่อมโทรมนอกนิคม อุตสาหกรรม การคมนาคมของรัฐที่ควรที่จะจัดให้มีขึ้น เช่น รถเมล์ รถไฟ ควรเพิ่ม ประสิทธิภาพในส่วน of หน่วยดับเพลิง การวางแผนโรงงานอย่างเด่นชัด ควรจัดให้มีการดูแลปรับปรุงเส้นทางคมนาคมภายในนิคมอุตสาหกรรมอยู่อย่างสม่ำเสมอ และการเพิ่ม หน่วยงานของภาครัฐในการให้ความดูแลมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยจะเห็นความสำคัญของ นิคมอุตสาหกรรม และพยายามจัดตั้งขึ้นเพียงใดก็ตาม การดำเนินการนิคมอุตสาหกรรม ก็ยังอาจล้มเหลว โดยไม่ประสบความสำเร็จดังที่ต้องการได้ ทั้งนี้ เพราะมีปัญหาและ อุปสรรคนานับประการ นับตั้งแต่การจัดซื้อที่ดินสำหรับจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม เงินทุนในการ ดำเนินการ การปรับปรุงและวางผังที่ดิน การชักชวนให้มีผู้เข้ามาลงทุนการใช้มาตรการ บังคับให้โรงงานอุตสาหกรรมรายเล็ก ๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมเข้าไปจัดตั้งอยู่ใน นิคมอุตสาหกรรม การจัดเส้นทางคมนาคม และสาธารณูปโภค และการบริหารงานนิคม

อุตสาหกรรม ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ รัฐบาลจะต้องเป็นหลักสำคัญในการดำเนินมาตรการแก้ไข ทั้งโดยการใช้กฎหมาย การกำหนดนโยบายที่ชัดเจน การสนับสนุนด้านเงินทุนและกำลังคน การจัดสาธารณูปโภค และเส้นทางคมนาคมที่ดีพอ และให้อำนาจผู้บริหารนิคมอุตสาหกรรมในขอบเขตที่เป็นอิสระ สามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาด้านอุตสาหกรรมทางด้านผู้บริหารงานนิคมอุตสาหกรรมก็เช่นกัน ต้องวางโครงการในการดำเนินงานอย่างรัดกุม จัดให้มีบริการในด้านต่าง ๆ แก่ผู้ลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ และจัดระบบบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดด้วย ซึ่งเมื่อสามารถดำเนินมาตรการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ได้ลุล่วงไป โดยความร่วมมือร่วมใจทั้งฝ่ายรัฐบาล ผู้บริหารนิคมอุตสาหกรรม ผู้ลงทุน และหน่วยงานรัฐบาลในด้านต่างๆ แล้ว ก็พอจะเชื่อมั่นได้ว่าประเทศจะสามารถใช้นิคมอุตสาหกรรมเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มที่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย